

Església de Sant Pere de Madrona

Berga

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Muntanya de Queralt
Emplaçament Damunt d'un penyal de roca calcària, en una carena de la Serra de Queralt.

Coordenades:

Latitud: 42.10878
Longitud: 1.83413
UTM Est (X): 403609
UTM Nord (Y): 4662512

Classificació

Número de fitxa 08022 - 89
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Romànic
Segle XI-XIV
Estat de conservació Bo
Protecció Legal i física
Observacions protecció: BCIL
Accés Restringit
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Parròquia de Santa Eulàlia de Berga, carrer Castellar del Riu, 1
Fitxes associades:
[Església de Sant Bartomeu de la Vall dan](#)
Autoria de la fitxa Albert Rumbo Soler i Isaac Soca Torres.
Data de registre de la fitxa: dj., 02/08/2001 - 02:00

Descripció

És un edifici d'estructura simple, amb una nau única i separada per un àbsis semicircular ultrapassat que es desplega a la banda de llevant. La volta és de pedra i apuntada a la nau, però a l'àbsis depassa el quart d'esfera. L'espai entre nau i absis es soluciona per degradació d'arcades. Al començament de la nau, els murs laterals descarreguen sobre dues arcades adovellades, amb arc de mig punt. La porta és de factura simple, acabada amb un arc de mig punt adovellat i envoltat per una senzilla arquivolta, que serveix de guardapols. Les obertures són molt poques, repartides entre els murs de migjorn, ponent i una a l'àbsis, a llevant. El desnivell del terreny va obligar a allargar els murs de migjorn i a apuntalar l'edifici amb un basament fet de carreus. L'aparell exterior és mancat de decoració, solament un sòcol s'adossa a la base de l'àbsis. La rigidesa de l'edifici només és trancada per un petit campanar d'espadanya. La coberta és construïda amb grans lloses. Malgrat algunes destrosses i remodelacions, sembla conservar, en conjunt, el seu caràcter originari.

Història

Es troba dins del terme de l'antic castell de Madrona. El lloc és documentat des de finals del segle X, però l'església no ho és fins al 1060. La documentació sobre l'església augmenta a partir del segle XII, sobretot en deixes testamentaries. Fins al segle XVII conservà el seu caràcter parroquial, però en aquest segle el passà a ostentar Sant Bartomeu de la Valldan. Al llarg del segle XVII hi hagué diverses controvèrsies al voltant de la seva titularitat, entre el sagristà d'Urgell, el bisbat de Solsona i la parròquia de Berga. El 1873 fou profanada i el 1936 destruïda i cremada. El 1943 i el 1965 s'hi varen fer alguns treballs de restauració; el 1990 els Amics del Romànic del Berguedà reposaren l'espadanya; el 1995 restauraren la porta de ferramenta. La campana fou robada el 1997, però un any més tard hi fou retornada.

Bibliografia

AADD: Guia del Berguedà, Berga, 1985, pàg. 176.

AADD: Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya, Barcelona, 1994, pàg. 34.

BASTARDES, Albert; VIGUÉ, Jordi: Monuments de la Catalunya Romànica: el Berguedà, Barcelona, 1978, pàgs. 145-146.

HUCH i GUIXER, Ramon: Notes històriques de la ciutat de Berga, Barcelona-Berga, 1994, pàg. 61-63 i 168-172.

MONTANYÀ, Josep: Cròniques berguedanes, Barcelona-Berga, 1999, pàg. 179-180.

